

Lignum vita

postremo non mediocriter pusillanimitatem nostram, & spei virtutem efficaciter inserit, & perficit in cordibus nostris, suffragium & exemplum sanctorum. Sumus opere enim desideranda nobis sunt sanctorum suffragia, vt pforum intercessione nobis donetur, quod nostra non obtinet possibilitas. Ad eorum igitur suffragium confugendum est potentes in terra lunt, sed in celo potentiores ante conspectum domini Dei nostri. Si enim hic dum adhuc viuerent, miseri sunt peccatorum, & orauerunt pro eis, nunc tanto amplius, quanto verius agnoscunt miseras, orat patrem in celis, quia beata illa patria non immutauit caritatem eorum, sed augmentauit, & nunc potius induunt sibi viscera misericordiae, quam ante fontem misericordiae absunt, vnde si sanctorum suffragiis cupimus adiuuari, eorum vitam nobis iugiter prapomus, & sequamur opere, quo orationibus pulsamus. A malitia, odio & superbia cogitatu mundemus cor, quoniam non nisi iustos, innocentes, simplices, & puros, celestis aula suscipiet. Venite pusillanimes, accedite in spiritu ad hoc spirituale conuiuum omnes vos, quis conscientia formido & praetitorum deterret memoria peccatorum, considerate diuinam fontem misericordiae super salute mortalium, intruemini, quanta hominibus spiritualia, & corporalia dona collata sunt, contemplamini audiō corde, quanto incunde omnia illa celorum agmina Deum laudantia suis orationibus, iuge vobis praestent patrocinium. Sed nec prætereat vos dulcis filij Dei & genitricis ipsius recordatio, quomodo afflunt Deo, ore pro vobis, & copatiuntur. Sumite fiduciam, & in Dei bonitate sperate. Hac considerate que dicta sunt, quia vita eterna verba sunt. Tanto nanque solidius & perfectius in domino sperabit cor vestrum, quanto prius hac mente tractabit. Eto minus in hac peregrinatione deficiens, quo verius in fonte diuina misericordiae per virtutem spei mentis oculos leuaueritis. Hæc est enim virtus, quæ claritate sua Deum nobis manifestat, hæc est, quæ inter hostium ceteras intrepide ante faciem dominii nos perducit. Tolle hanc corde dominis, & illico corrue in foueam desperationis & perditionis. Summa utique gradum obtinet hæc inter ceteras virtutes, apud Deum vero magnum possidet meritum, sed inter fructus ligni vite sepium fortuit locum. Quam qui tenuerit, perire non poterit, siue dominio canit Propheta dicens. In te domine sperauit, non confundar in aeternum, & in secula seculorum.

Psal. 30.

Domi dixi: decorem domus tua & locum habitationis gloria tua. Amanitum mō est, ut semper præsentem habere studeant, quem amant. Tantoque frequenter suis, quanto ardētius. Nec sollo valent satiare modo, quin potius ex gustu elationem, & ex haustu sitim adipiscitur, sed nec ipsa plenitudo.

Psal. 25.

C A P. vivit in ipso, adsequitur in uno

nitudine gradus sui requiem inuenient, donec dilecti fruantur potitis amplexibus. Fit ei interim onerosa mōra, & omnis dilatio pena. Clamat & ardent, & in ipso clamore deficient præ amore, præ dulcedine, præ abundantia iucunditatis & gaudij. Sicut enim non satiatuſ oculus visu, sic nec iſi caritate. Qui quā nequeant implere ardorem desideriorum suorum, cogitationibus exercent. Reuoluunt animodecorum domus Dei, & locum habitationis gloria ipsius, quæ ex preciositate sui, ex claritate, ex aeternitate, & immensitate trahit post se concupiscentias hominū, angelorumque. Attolunt contemplationis oculos in gloriam conditoris, rimantur iplus incomprehensibilem pulcritudinem, regni magnificientiam, & domini Iesu inenarrabilem celitudinem. Discurrunt per admirabilem plenitudinem gaudij celestium spirituum, non se valentes capere præ suavitate, vnde fit eiſ onerosus corporis carcer, & prælongatio præstis exilij pro deſiderio aeternitatis. Appent vocis instant orationibus, & operibus proteluntur ardore cordis, & corporis dissolutionem. Dicunt, o quām felix dies erit, quando dominus meus veniet in splendore suo, & ex nomine nōtro vocans nos dicit, venite benedicti patris mei, &c. Et quām iucundum erit, quando genitrix ipsius occurret, chorus circundata virginis egredientibus de carnis custodia pro fiducia exhibenda. Et post rubrum mare præsentis exilij submerso spirituali Pharaone cum suo exercitu, tympanum tenens diuinæ modulationis pro peruerterat & victoria militis egredientis præcepit responsuris. Cātemus domino, gloriolē enim honorificatus est, equum & assensore dicēcīt in mare. Horū etenim cogitatio & gustus illorum est, qui sub agone obedientiæ dedicarunt vitam suam, quia nec in tentationibus moleſcere, nec in difficultimis nouerunt deficere, qui quodīcīt pro Christo morientes in Christi viuere didicērunt. Nam vita ianua mortis est. Itorum nanque mentes à propria, firma & inconclusa nequeant stabilitate moueri, quia scīunt, cui serviant, quid acquirant. Proper quod obliuientes, quæ tec̄o sunt, & ad anteriora intellectū affectū extēndentes, omnem cogitationem cunctumque studiū in exercitationem virtutum, in extinctionem, vitiōrum, & propriā voluntati oppugnationē conuertunt, quoniam Deo reuelante & experientia teste didicērunt talibus exercitiis Deum promereri posse, ne ad illa polle pertingere, nūq̄e ad mortem peruerterent. Vnde viriliter atque pugnam, & fortiter in ipsa peruerterant scientes quod non pertinetur ante finem operis ad mercede laboris. Hæc enim peruerteriam diligunt, ipsam ceteris virtutibus anteponunt. Nam eis omnes virtutes ad celum possessorum suum trahant, solam tamen hanc esse cognoscunt, quæ accipit brauium. Quam ut facilius assequantur, fibi ipsi præponunt infabilitatis dāna, & peruerterant merita & coronas, quæ tantus & alliciantur dulcedine meritorum, & consideratione cohibantur premiarum. Nam peruerterant est in ratione bene, considerant stabilis & perpetua permaneo. De qua virtute quoniam in tractatu patientis plura dicta fuerunt, quæ huic concurrunt, paucā succipiēt scribentur, & sic hinc crit. *De multisque rationibus, emulgiſtū eiusmodi in alijs de regibus non nego in alijs, asimil non nego.* **D**e

Mat. 25.